

4306

4308

4310

4307

4309

ՄԵՍՐՈՊ ԵՒ ՍԱՀԱԿ

ԼԵՒՈՅ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

ՕՇԱԿԱՆԻ ԳԵՂՈՆ

ԹԱՐՈՒՅ Պ. ԽՅՈՒՅՐԵԱՆ

ՀԱՐԱՋԱՉԱՆՔ

ԼՈՐԻՈ

ԿԵՄՆՔԻ ԲՈՎՈՒՄ

Գ. ԶՈՂՐԱԿ

ՀԱՅ ՊԱՏԳԱՄԱՀԱՐԻ ՄԸ

9(47-925)

Ա-64

ՀԱՅՈՒԵՏՈՒՈՒԹԻՒՆԸ

Կ. Պոլիս 1913

ԼԵՂՈՆ ԷՍՏԱՆԵՑ

Ահ-0
9Վ-0

891.99

ՕՇԱԿԱՆԻ ԳԵՂՈՆ

2012

Կ. Պոլիս

1913

Տպագրութիւն

Մանուկ Յ. Գօշունեան

42428 - 4-2

ՕՃԱԿԱՆԻ ԳԵՂՈՆ

Եղիսէ Եպիսկ. Պուրեանին

Փետուր մ'ինկաւ Արարատի կատարէն
Փետուր ճախրող արձիւին,
Ինկաւ փետուր մ'ալ անհունին մեկ խորէն
Փետուր կռունկի մը ցաւին:

Հրսկալ-մ'ահա, Մեսրոպ մ'ահա կը զբրէ
Զոյգ վիտուրով մեծ լեզուն,
Մեկին՝ ճախրանք, միւսէն՝ բախրծ կ'որդեգրէ,
Աշխարհն, աշխարհն է խօսուն:

(33263-61)

4 26519-62

Գիր, Գիր իշման, ասուածօրէն տեսլագիր,
Գիր Դըրախտին մեղրակար,
Պըսակագիր ու Տեսոնագիր, մոխրագիր,
Արարատեան մազաղար:

Ախուրեանի ջուրերուն մէջ լրւացուած
Մ'վ իմ փետուր կրոռունկի,
Բարբառին մէջ կուգայ ձայնը տրխամած,
Փետուր լացի ու սուզի:

Արեգակի բոցերուն մէջ՝ ճախրասլաց
Մ'վ իմ փետուր արծիսի,
Բարբառին մէջ կուգայ ձայնը վեհապան
Փետուր կեանքի, արեւի:

*
Փետուրն է զոյգ, ու երգն է զոյգ: Զոյգ պըսակ
Կը պըսակեն այրն հրսկայ,
Զոյգ փետրաւորն՝ եկած Մասսէն ասդապսակ՝
Հրսկան իր մէջը կը զգայ:

X
Սլրտին՝ կրոռունկ, մըտիմ՝ արծիւն է իշեր,
Մոխրին վրայ վէս կրասկ,
Տրխրութիւնը գեղեցկութիւնն է կանչեր,
Գեղեցկութիւնն՝ ո՛ւժ մ'ամփակ:

X
Գեղեցկութեան պէս տրխրութիւնն եղաւ ուժ
Նրման վրսեմ բարբառին,
Որուն ծոցը կրոռունկն, արծիւն անդրուժ՝
Հարկ է եռվէ եռվէ քրուին:

Երրուննե շուրբ դաշնարաւալ հա՛յ բարբառ,
Անկա՛յն նրման ասդերուն,
Կը բերես խունկ, մեղր ու կրասկ ու յամպար
Նրման ծոցի մը բեղուն:

Բարբա՛ն անանց, վիշապազանց, ճախահարց,
Բո՛յ նարեկեան մոնագին,
Նաւաբեկո՛ւմ խորն հոգիին մակրեաց,
Արմաւենի՛ աւազին:

Դուն առաւօս լուսոյ լերան Նըպատի,
Շընորհալի՛ մեղրածոր,
Անհո՛ւն հառաջ՝ եօքնազբիւեան արուեստի,
Սրբի՛նգ՝ սրտէն վիրաւոր:

Դունհի՛նմրմունց՝ անտառներունսուրբ Յօսեաց,
Փանդի՛ն, բամբի՛ն գողրանի,
Երգ Վահագնի, Արտաւէսի ամպասլաց,
Հոգիս ձեզի կը տանի:

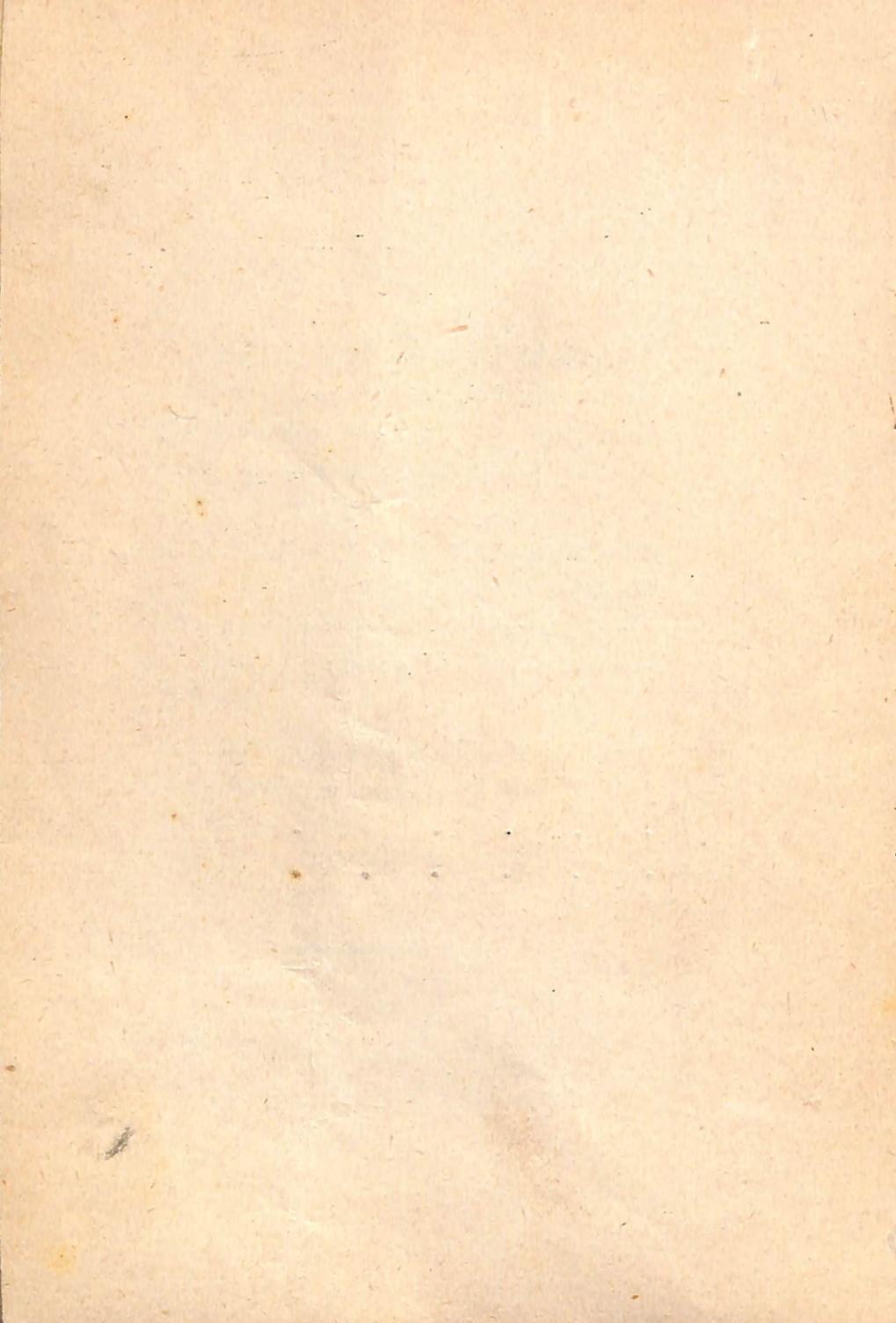
Եղերամայր՝ ողիկ ողիկ լացերով:
Արուսեակ որ կը ծագի
Միսրիօրէն հայ զըմբերին վըրայով,
Ուկեղարին-պէս ոսկի:

Փա՛ռք ով բարբառ մեսրոպական, մեծարմա՛ս,
Դո՞ւն գայիսոն ու գահ մեզ,
Մա՞յր բագուհի, այշիութեան մեջ հըպարս,
Ծաղկեա՛լ մական, վարե՛ մեզ:

Ոլխմբներէն եկաւ դափնին Հոմերին,
Առիր պսա՛կդ, ով Մեսրոպ,
Արարատին յոկ կատարէն ափ մը ձիւն,
Զի մեր վախճանն եր ամպրոպ:

Մեր նախահարք արե՛ւն, արե՛ւն են պատեր,
Այսօր ահա արեւին
Տեղ կը պատենք մայր բարբառը անբատուեր,
Արեւապա՛տն ենք գրին:

Օւականի բամբն բացեր է զըրքիս
Էջե՛րն, էջե՛րն այս առտու:

Կոչ

Ար

504

4306

4307

4308

4309

4310

0000399

2013

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0000244

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0000245

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0000246

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0000247

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0000399

